

[Grünbaum.]

ændringer på ejerlejlighedsområdet i boligforliget, er det netop udtryk for, at de partier, som indgik boligforliget, ikke ønskede nogen ændringer på ejerlejlighedsområdet. Altså, selv om ordet „ejerlejlighed“ overhovedet ikke var nævnt i boligforliget, er det da oplagt og indlysende, at dette kun er udtryk for, at forligspartierne ikke ønsker nogen ændringer på det pågældende område og er enige herom.

Vi kan altså ikke fra vort partis side, det er jeg helt enig med fru Winnie Russell i, anerkende, at et så vigtigt spørgsmål som ejerlejlighedsspørgsmålet ikke er omfattet af boligforliget, og at man kan komme med selvstændige forslag herom fra et parti uden om forligspartierne.

Lad mig sige til sidst igen: jeg er ikke imod ejerlejligheder, absolut ikke, men der er jo oplagte problemer på dette område. Derfor er det et ømfindeligt område, og derfor må det også behandles efter de almindelige regler, der gælder, når man har indgået et forlig.

Johan Philipsen (V):

Jeg føler mig forpligtet til i anledning af, at problemet ejerlejligheder er inddraget i denne debat samtidig med en omtale af boligforliget, at sige, at der fra et af partiernes side under forhandlingerne blev nævnt problemet ejerlejligheder, og at jeg vistnok temmelig nøjagtigt svarede som følger: det vil jeg ikke diskutere, før boligforliget er i havn.

Jeg tror nok, jeg brugte udtrykket „i havn“ med den motivering selvfølgelig, at forhandlingerne var komplicerede nok i forvejen, og med den yderligere motivering, at der var to problemer, der var de centrale, og det var ændringer i lejelovgivningen, og det var en anden finansieringsform for det almenyttige boligbyggeri, hvor det var så ganske klart, at de ville løbe ind i helt uoverskuelige vanskeligheder, hvis den gældende lovgivning skulle fortsætte. Men således omtrent forløb det altså.

Så skal jeg af hensyn til ministerens forslag om ændringer i foranstaltninger imod misbrug af anpartslejligheder bekræfte, at jeg over for ministeren og over for andre medlemmer af boligudvalget har sagt, at når højesteretsdommen fik det udfald, som

den nu har fået, så var jeg villig til at forhandle eventuelle modforanstaltninger imod uheldige virkninger af begrebet anpartslejligheder, specielt henvendt på den del af anpartslejlighederne, hvor en enkelt køber af en anpart af en ejendom ikke får en bestemt lejlighed til sin rådighed, men kun en del af en ejendom, og hvor han i øvrigt også i visse tilfælde tager del i et solidarisk ansvar, hvis videre konsekvenser er uoverskuelige. Det løfte vil jeg gerne her bekræfte og stå ved.

Må jeg så generelt føje til, at debatten om begge dele er jo et typisk udslag af den uligevægt på boligmarkedet, vi desværre stadig væk har, og som forhåbentlig i de kommende år bliver mindre, for så bliver de problemer, vi diskuterer i øjeblikket, jo også mindre.

Jeg bør måske for en ordens skyld føje til, at jeg er da ganske klar over, at indgreb imod anpartslejligheder kræver en meget nøje overvejelse af, om forslaget omfatter alt, og hvilke virkninger det vil have over for de anpartslejligheder, der er lovligt oprettet i dette øjeblik.

Boligministeren (Helge Nielsen):

Jeg har nogle enkelte bemærkninger til ordførerne, men vil godt starte med at takke hr. Johan Philipsen for de bemærkninger vedrørende anpartslejlighederne og det, der er sket under boligforliget, som jeg jo er ude af stand til at være vidende om eller gå i enkeltheder med, al den stund jeg ikke var medlem af folketinget, da disse forhandlinger stod på. Men jeg vil måske også konkludere, at når hr. Johan Philipsen sagde, at han ikke ville snakke om disse ejerlejlighedsproblemer, som var rejst fra et af forligspartierne, før boligforliget var i havn, kunne det også være, fordi man klart så vanskelighederne ved at få socialdemokratiet med i et sådant boligforlig, hvis disse problemer var blevet rejst. Jeg ved ikke, om det var det, der lå i hr. Johan Philipsens konklusion.

Må jeg til hr. Brixtofte sige, at det er ud fra denne bemærkning, jeg kan bedømme boligforliget. Jeg har bedømt det sådan, at anpartslejligheder har, som hr. Johan Philipsen har gjort rede for det, været drøftet i boligudvalget. Det kan man se af den stramning af straffebestemmelserne, der er